

Full diocesà

6 de novembre del 2022

p5 —Nova edició dels recessos d'Emaús aquest novembre

p7 —Càritas alerta de la problemàtica de l'inflació en els col·lectius més vulnerables

GRÀCIES PER

6 DE NOVEMBRE DE 2022

Celebra el Dia de l'Església Diocesana.
Junts aconseguim una parròquia viva, apassionada
per Jesucrist i lliurada als altres.

portantos.es
Instagram Twitter Facebook YouTube

X TANTS

«Que el Senyor encamini els vostres cors a estimar Déu i sofrir amb constància»

Diumenge XXXII durant l'any / Cicle C

Lectura del segon llibre dels Macabeus

En aquells dies, set germans, que havien estat detinguts amb la seva mare, eren forçats pel rei, sota la tortura d'assots i de fuets, a menjar carn de porc, que la Llei prohibia. Un d'ells, parlant per tots, digué: «Què vols saber de nosaltres amb aquest interrogatori? Estem disposats a morir abans que violar les lleis rebudes dels nostres pares.»

El segon, a punt d'expirar digué: «Tu ens pots privar d'aquesta vida, botxí, però el Rei del món, als qui morim per les seves lleis, ens ressuscitarà a una vida eterna.»

Després d'aquests va ser torturat el tercer. Tragué la llengua de seguida, tan bon punt li ho demanaren, estengué les mans sense por i digué amb una noble generositat: «Les havia rebudes del cel, però per fidelitat a les lleis del cel no les planyo i espero recobrar-les d'allà dalt.» El rei mateix i els de la seva comitiva quedaren corpesos de la valentia d'aquell noi, que tenia per no res el dolor de les tortures.

Mort aquest, turmentaren el quart amb la mateixa crueltat. A punt d'expirar deia: «Ara que morim a mans dels homes, és bo de confiar en l'esperança que Déu ens dóna de ressuscitar-nos, perquè tu no ressuscitaràs pas a la vida.»

(7,1-2,9-14)

Salm responsorial

Quan em desvetlli, us contemplaré fins a saciar-me'n, Senyor.
[16]

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica

Germans, que Jesucrist mateix, el nostre Senyor, i Déu, el nostre Pare, que ens ha estimat tant i ens ha concedit per la seva gràcia un consol etern i una bona esperança, conforti els vostres cors i els faci constants en tota mena d'obres bones i de bona doctrina. Finalment, germans, pregueu per nosaltres: que la Paraula del Senyor es propagui pertot arreu i sigui glorificada com ho ha estat entre vosaltres, i que Déu ens alliberi dels homes irresponsables i dolents, perquè no tothom té la fe. El Senyor és fidel. Ell us farà constants i us guardarà del Maligne. Us tenim tota la confiança en el Senyor, i sabem que tot això que us recomanem ja ho feu i continueu fent-ho. Que el Senyor encamini els vostres cors a estimar Déu i sofrir amb constància com ho féu Jesucrist.
(2,16-3,5)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, uns saduceus anaren a trobar Jesús. Els saduceus neguen que els homes hagin de ressuscitar. [Per això li proposaren aquesta qüestió: «Mestre, Moisès ens va prescriure que si un home casat mor sense fills, el seu germà es casi amb la dona del difunt, per donar descendència al seu germà. Doncs bé: hi havia set germans. El primer, que era casat, morí sense fills. El segon, el tercer, i així fins al setè es van casar amb la dona del difunt i moriren sense deixar fills. Finalment ella també morí. Aquesta dona, per tant, en la resurrecció, de quin dels set serà l'esposa? Perquè tots set s'hi havien casat.»] Jesús els respongué: «En el món present els homes i les dones es casen, però els qui Déu considerarà dignes de tenir un lloc en el món que vindrà i en la resurrecció dels morts no es casaran, perquè ja no podran morir mai més. Pel fet de tenir part en la resurrecció són iguals que els àngels i són fills de Déu. I que els morts han de ressuscitar, Moisès mateix ho deixa entendre en el passatge de la Bardissa que no es consumia, quan diu que el Senyor és el Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i Déu de Jacob. Déu no és Déu de morts, sinó de vius, perquè, per a ell tots viuen.»
(20,27-38)

«Déu no és Déu de morts, sinó de vius, perquè, per a ell tots viuen»

El món que vindrà

Carles Riera i Fonts, *pvrre*.

Els saduceus vivien tancats en ells mateixos i negaven la resurrecció dels morts. Però la resposta de Jesús als seus capciosos interrogants (la «trampa saducea») és neta i clara: per a Déu, els morts viuen en el seu amor etern —inconsumible, com la bardissa de Moisès.

El destí de les nostres vides és la resurrecció, una nova existència transfigurada. No som immortals, sinó caducs i peribles, però podem ennoblir el nostre ara i aquí practicant la justícia.

Ho sabem: la vida després de la mort queda, ara per ara, embolcallada en el silenci, en el misteri. I roman ben viu el nostre fervorós anhel de retrobar-nos amb aquells amb qui hem conviscut, a qui hem estimat i que ens han passat al davant.

La vinguda de Crist al món aporta un nou significat a tota pertinença, a tot dolorós adeu. La humana existència, és evident, no pot ser explicada amb raonaments terrenals. És raonable pensar que l'esperit humà, més enllà de la mort, no es diluirà en la buidor.

Posats ja en un pla místic, seguint sant Pau, hem de creure que les nostres vides estan amagades en Crist i que la seva resurrecció prefigura, emmena la nostra.

El món que ha de venir el mereixerem si som capaços de percebre, ara, el pas de Déu enmig nostre i seguir les seves indicacions.

La imatge

«Déu digué a Moisès: Jo soc el Déu del teu pare, el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob» (Ex 3,6). Jesús se serveix d'aquestes paraules per a ensenyar que en el futur hi haurà una vida nova per la resurrecció, ja que «Déu no és Déu de morts, sinó de vius, perquè gràcies a ell tots viuen» (Lc 20,38).

Moisès i la bardissa cremat (1615-17).
Domenico Fetti

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

7 dilluns

La Mare de Déu del Sufragi
—Sant Ernest i Herculà, bisbes
Tt 1,1-9/Salm 23/Lc 17,1-6

8 dimarts

Beat Joan Duns Escot, framenor, dr.
Tt 2,1-8.11-14/Salm 36/Lc 17,7-10

9 dimecres

La Dedicació de la Basílica de Sant Joan Laterà de Roma
La Majestat de Beget
Ez 47,1-2.8-9.12/Salm 45/1C 3,9b-13.16-17/Jo 2,13-22

10 dijous

—Sant Lleó el Gran, papa i dr.
Dedicació de la Catedral de Solsona
Flm 7-20/Salm 145/Lc 17,20-25

11 divendres

—Sant Martí de Tours, bisbe
2Jo 4-9/Salm 118/Lc 17,26-37

12 dissabte

—Sant Josafat, bisbe
3Jo 5-8/Salm 111/Lc 18,1-8

13 diumenge XXXIII de durant l'any / Cicle C

—Sant Leandre de Sevilla, bisbe
—Sant Estanislau de Kostka, jesuïta
Jornada Mundial dels Pobres
Mt 3,19-20a/Salm 97/2Te 3,7-12/Lc 21,5-19

XIX edició de la Setmana de Cine Espiritual: aixeca la mirada

El lema de la XIXa edició de la Setmana del Cinema Espiritual està inspirat en el lema de la Jornada Mundial de la Joventut de Lisboa de 2023 ("Maria s'aixecà i se n'anà de pressa a la Muntanya", Lc 1,39). Certament, en la nostra represa de la normalitat, hem de tenir la valentia de tornar a aixecar-nos, i somniar en gran.

Per això són molt adients les paraules del papa Francesc en la seva reflexió preparatòria de la JMJ: "Aixeca't! Espero de tot cor que aquest clam ens ajudi a preparar-nos per a temps nous, per a una nova pàgina de la història de la humanitat. Però, estimats joves, no és possible recomençar

sense vosaltres. Per tornar a aixecar-se, el món necessita la força, l'entusiasme i la passió que vosaltres teniu". Les pel·lícules que us oferim en aquesta nova edició així ho volen reflectir.

La Setmana de Cinema Espiritual, que s'ofereix a les escoles (per primària, secundària i batxillerat), tindrà lloc a Vic i a Manresa del 14 al 25 de novembre, organitzada pel Bisbat de Vic (joventut, ensenyament i mitjans de comunicació).

Aquestes són les pel·lícules d'enguany: Arde Notre Dame, Dune; El Amor en su lugar; El milagro del Padre Stu; Tengamos la fiesta en paz; Belle; Ainbo, la guerra amazona;

Inauguració del nou espai immersiu del MEV

El Museu Episcopal de Vic inaugura, dimarts dia 25, un nou espai immersiu, una eina educativa i divulgativa que explica un relat connectat amb les obres de la col·lecció permanent del museu. "Avui, fa mil anys": Un viatge emocional i sensorial a l'època medieval és el nom d'aquesta activitat digitalitzada, emmarcada dins el projecte MEV, l'Art Medieval + digital, que compta amb el suport de la Diputació de Barcelona i de la Generalitat de Catalunya.

L'acte inaugural va comptar amb l'assistència del bisbe de Vic, Romà Casanova; l'alcaldesa de Vic, Anna Erra; la consellera de Cultura, Natàlia Garriga; el diputat d'Innovació, Governos Locals i Cohesió Territorial de la Diputació de Barcelona, Marc Verdaguer; el president del Consell Comarcal

d'Osona, Joan Carles Rodríguez; i el director del MEV, Oriol Picas; entre d'altres personalitats.

Visites: Dissabtes i diumenges a les 12h. Preu: 8,5€/persona. Menors de 10 anys gratuït

Nova edició dels recessos d'Emaús a la diòcesi

Tindran lloc aquest mes de novembre per a homes i per a dones

Des de fa uns quants anys, una nova proposta d'evangelització ha arribat amb força a casa nostra. Es tracta dels recessos d'Emaús, una intensa trobada de cap de setmana que ha esdevingut, per a molts, enriquidora experiència de transformació personal i parroquial.

Tot i que la confidencialitat és un dels trets importants del recés, no és cap secret que tenen el seu fonament en el relat bíblic d'Emaús (Lc 24, 13-35), en què Jesús ressuscitat surt a l'encontre i es posa a caminar amb dos deixebles decebuts que no l'acaben de reconèixer.

Per això els participants són anomenats «caminants», perquè es vol proposar un encontre amb un Jesús que camina sempre al nostre costat i al qual no veiem, no reconeixem o ignorem.

Els recessos d'Emaús volen ser ocasió no només per renovar la nostra fe i fer-la més viva, sinó també per provocar-la, per descobrir i reconèixer a la nostra vida un Déu enamorat dels homes, que vol la nostra felicitat. Està pensat per a catòlics de tota la vida que cerquen renovar-se, però sobretot per a gent allunyada, refredada en la seva fe, i fins i tot no-creients.

Tothom hi està convidat. Proposat separatament per a homes i dones, els recessos d'Emaús són molt testimonials i vius, tot apuntant a una dimensió emocional que massa sovint s'ha deixat de banda a l'Església.

Aquests recessos són un apostolat parroquial, exemple visible d'una Església en sortida, organitzats per laics des de les parròquies amb el suport d'un o diversos preveres.

Els recessos d'Emmaús es va iniciar ara fa més de 30 anys a Miami i ja fa més d'una dècada que es proposen a Catalunya. L'expansió ha estat tan ràpida i els efectes tan sorprenents que no és estrany que en molts dels recessos hi hagi llista d'espera.

Informació i inscripcions

Els recessos d'Emaús, els tercers al nostre bisbat, són organitzats la parròquia de la Sagrada Família d'Igualada i tindran lloc a la casa de Santa Maria de Lavern.

El recés de dones serà 18 al 20 de novembre (queden molt poques places!) i el d'homes del 25 al 27 de novembre.

Per a informació i inscripcions podeu adreçar-vos a:

Dones: emausdonesigualada@gmail.com i telèfons 630994434 i 666812599.

Homes: emaushomesigualada@gmail.com i telèfons 609819841 i 619040262

Francesc: la pau és un crit que mereix ser escoltat

El Papa va participar dimarts dia 25 a la tarda, al Colosseu de Roma, en la trobada de religions promoguda per la Comunitat de Sant Egidi, signant una crida comuna: «No ens resignem a la guerra; que els governants s'inclinin a escoltar amb serietat i respecte les aspiracions de reconciliació dels seus pobles. La guerra és la mare de totes les pobreses.»

Francesc prosseguí: «Les religions no poden ser utilitzades per a la guerra [...]. Que ningú no utilitzi el nom de Déu per a beneir el terror i la violència. Que la recerca de la pau estigui en el centre de les nostres accions.» Això precisament ho digué el Sant Pare el dia en què, en relació amb la guerra d'Ucraïna, sembla obrir-se un indici de diàleg.

De fet, les agències van informar a primera hora de la tarda de la notícia que Rússia estaria disposada a dialogar amb

el papa Francesc, els Estats Units i França per buscar una solució al conflicte en curs.

Francesc va participar en un moment d'oració a l'interior del Colosseu en presència de representants de les Esglésies i Comunitats Cristianes, mentre que els líders d'altres religions es reuniren en pregària en diversos llocs de la ciutat. Seguidament se celebrà la cerimònia conjunta, amb alguns testimoniatges i discursos, seguits d'un minut de silenci en record de les víctimes de la guerra, el terrorisme, la violència i el tràfic d'éssers humans. Al final, la signatura de la Crida de Roma per la Pau per part del papa Francesc i dels altres líders religiosos, després lliurat a alguns nois i noies per l'escriptora, testimoni de la Xoà, Edith Bruck, i simbòlicament a tota la joventut del món.

Margarita Bofarull, membre del Consell Directiu de la Pontifícia Acadèmia per a la Vida

El papa Francesc va nomenar, amb data de 15 d'octubre del 2022, membre del Consell Directiu de la Pontifícia Acadèmia per a la Vida (PAV) una religiosa catalana, la Gna. Margarida Bofarull, la qual ja era membre de la PAV des del 2017. El febrer de l'any passat el Sant Pare la va nomenar membre ordinari d'aquesta pontifícia acadèmia. Ara Francesc ha renovat el Consell Directiu de la institució. La Gna. Bofarull és metgessa i presideix el Patronat de l'Institut Borja de Bioètica de la Universitat Ramon Llull. També és professora de l'Ateneu Universitari Sant Pacià i delegada diocesana de Pastoral de Fe i Cultura de l'arquebisbat de Barcelona,

La inflació posa en perill l'alimentació dels vulnerables

Denúncia de Càritas Catalunya

Càritas Catalunya ha denunciat que 268.000 persones (un 3,5% de la població catalana) afirmen passar o haver passat gana en els darrers deu anys. Així ho indica el darrer informe FOESSA, on es constata que viure en exclusió social multiplica per quatre les probabilitats de passar gana (del 3% al 11,7%).

«En aquest context d'inflació desbocada, les famílies cada vegada tenen més dificultats per arribar a fi de mes, i moltes han de triar entre pagar l'habitatge o l'alimentació», ha afirmat Mercè Darnell, membre de la Comissió d'acollida, acompanyament i necessitats bàsiques de Càritas Catalunya. La inflació, la pujada generalitzada de preus en productes bàsics i el cost del combustible en el transport està generant una gran inestabilitat econòmica, especialment en les famílies més vulnerables. «La pujada del preu de la cistella suposa un problema per a milers de persones, que,

amb economies precaritzades, no poden tenir una alimentació adequada. Això ens mostra una altra cara de la pobresa, que sotmet les persones a unes condicions de vida que deterioren la salut física i també la salut psicoemocional», adverteix Darnell.

Al llarg de l'any 2021, 5.000 llars ateses per les deu Càritas amb seu a Catalunya ja compten amb la targeta moneder, i s'estima que aquesta xifra s'ampliï en els anys vinents. «Amb aquesta targeta, les famílies poden triar què volen menjar, compren amb autonomia i cada mes tenen un import per destinar a l'alimentació», ha indicat Darnell.

La targeta no solament vol dignificar l'accés a l'alimentació de les persones més vulnerables, sinó que també és una manera de promocionar el comerç local, que les persones puguin accedir a una alimentació variada i saludable i evitar el malbaratament i la petjada ecològica.

El llibre

Laudato si', reflexions dominicals

Jaume Duch – Maria Bargalló

Editorial Claret
258 pp. / 15,68 euros

L'evangeli és una paraula viva, cada cop que és proclamada s'adreça a l'ara i aquí d'aquells que l'escolten. Per tant, no ens ha d'estranyar que ens parli dels problemes d'avui i que ens pugui il·luminar respecte als reptes del present.

En el marc del projecte Parròquies Ecosolidàries sorgeix la iniciativa «Laudato si'. Reflexions per a les celebracions dominicals». Es tracta d'uns suggeriments per a aprofundir l'evangeli del diumenge a partir de les aportacions de l'encíclica. Poden ser útils per a preparar la celebració pròpiament dita o bé es poden utilitzar per a reflexionar a nivell individual o en petit grup. Així, en aquest llibre hi trobareu, per a cada diumenge del cicle A, l'evangeli corresponent, una citació de l'encíclica *Laudato si'* relacionada amb el text de l'evangeli, un comentari del mateix evangeli, alguna qüestió oberta per a continuar reflexionant-hi i una pregària molt breu.

El sosteniment de la nostra Església

Romà Casanova, bisbe de Vic

Tots tenim experiència del que costa el manteniment personal i familiar. Encara més en aquests temps d'inflació i d'incertesa econòmica, degudes, en menor o major mesura, a la situació de guerra a Ucraïna. Penso en les famílies que han d'arribar a fi de mes amb les despeses ineludibles. En aquesta situació no gens fàcil, l'Església truca a les portes de la nostra consciència per dir-nos que entre tots hem de sostenir-la en les seves necessitats. Des del punt de vista personal costa més d'entendre i de viure, perquè, en ser molts, sempre podem pensar que és qüestió dels altres, i així ens podem passar la pilota els uns als altres sense que ningú afronti de cara el tema del sosteniment de la nostra Església.

No podem passar-nos la pilota els uns als altres, és una qüestió que cal afrontar

Gràcies a Déu, però, no és així. Són molts els qui senten la comunitat cristiana com a pròpia, implicant-s'hi de moltes maneres, dins les seves possibilitats. Són els qui esmercen temps en col·laboracions, a tall de voluntariat, en els camps propis de l'Església: la caritat, la formació, la catequesi, la litúrgia, la neteja; sense oblidar els qui fan aportacions periòdiques o puntuals a la parròquia o al mateix bisbat. Són molts, i per això podem fer tantes coses. Sense les aportacions de dedicació, de col·laboració, de recursos econòmics, no seria possible la presència viva de l'Església en els nostres pobles i ciutats.

Estem vivint el Sínode Diocesà; en concret, la fase de l'Assemblea Sinodal. És un moment de gràcia perquè tots els membres de la nostra Església local prenguem consciència de la missió que tenim en aquesta nostra terra. Justament, un dels aspectes que s'haurà de tractar en l'Assemblea Si-

nodal és el del sosteniment de la nostra Església. Solament des de la consciència que l'Església em pertany —encara més, que som Església— podem afrontar el repte del finançament de les seves obres pròpies: la caritat, el culte, l'evangelització, la manutenció dels qui es dediquen al treball pastoral.

Això demana la recerca de formes de finançament que impliquin tots els membres de la comunitat, així com l'administració adequada dels béns eclesials, tenint cura dels immobles necessaris de manera sostenible. Els reptes que com a Església tenim de cara a l'anunci de Crist, en el camp dels joves, de les famílies, dels ancians i persones soles, de les escoles i la catequesi, de l'evangelització en les perifèries de la pobresa, tant material com espiritual, tot això requereix persones i recursos.

